

tagne Gange blevet fremdraget, jeg skal anføre, at der i 1897 fra Grundejerforeningen, Handelsforeningen og Haandværkerforeningen i Randers blev indsendt et Andragende til Regeringen om at faa Stationsforholdene forandrede, og i 1898, da jeg blev Medlem af dette Ting, tillod jeg mig ligeledes at fremdrage dette Forhold og henlede Regeringens Opmærksomhed derpaa. Andragendet fra de tre nævnte Foreninger er nu i Aar blevet fornyet og tilstillet Regeringen, saa at Sagen nu igen er bleven aktuel, idet Befolkningen derovre har sat sig i Bevægelse for at faa Forholdene ordnede. Jeg vil derfor tillade mig at give nogle faa Oplysninger med Hensyn til Stationsforholdene ved Randers og om Nødvendigheden af, at disse blive forandrede. Randers Jernbanestation er bygget i 1861—62, altsaa den Gang den første Jernbane i Jylland blev aabnet, det er altsaa en meget gammel Station og som Følge deraf intet Under, at den er forældet. Nu er der ganske vist foretaget enkelte Udvidelser og Forbedringer, men disse Udvidelser og Forbedringer have langt fra været tilstrækkelige til at sætte Stationen i Stand til at virke saaledes, at Befolkningen kan være tjent dermed. Udvidelserne have været aldeles utilstrækkelige i Forhold til den stigende Trafik baade i Henseende til Personer og Gods, som finder Sted ved denne Station. Dertil kommer endvidere, at der er særlige stedlige Forhold, som gøre, at Stationen ved visse Lejligheder er ganske utilstrækkelig. Foruden at den almindelige Person- og Godstrafik stiger, afholdes der i Randers aarlig store Hestemarkeder, som besøges af Folk fra saa godt som hele Landet, og hvortil der kommer mange Opkøbere fra Udlandet, hvilket altsammen medfører en stor Trafik paa Stationen. Netop ved disse Lejligheder viser Stationen sig at være særlig utilstrækkelig. Det er med meget stort Besvær, at den er i Stand til at besøge denne Trafik, som finder Sted paa disse Dage. Men endvidere maa man jo ogsaa have i Erindring de andre store Markeder, der afholdes, og Torvedagene, hvilket ligeledes medfører stor Tilstrømning til Byen. Endelig kan jeg ogsaa anføre, at i Høsttiden — og her maa det erindres, at Randers jo har et meget betydeligt Opland — holdes der Frilørdage for Tjenestefolk ude paa Landet; ogsaa ved disse Lejligheder er der en ekstraordinær stor Trafik til Byen, og det viser sig, at ogsaa paa disse Dage er Stationen utilstrækkelig. Hertil kommer ogsaa den Omstændighed,

at Stationen ligger for langt borte fra Byen. Det er et Forhold, som man ikke har haft sin Opmærksomhed tilstrækkelig henvendt paa, da den blev anlagt; men allerede fra første Begyndelse, da den blev anlagt, har der lydt stærke Klager over, at man havde for langt at køre eller at gaa til Stationen. Da der nu i de senere Aar er bleven bevilget Midler til Udvidelse af Stationer eller til Opførelse af helt ny Stationer flere Steder i Landet — jeg skal saaledes anføre, at der her i Kjøbenhavn opføres en ny Godsbanestation, og at Aarhus, Esbjerg og Aalborg have faaet deres Stationsforhold betydeligt forandrede og forbedrede — mener jeg, at der var al Anledning til, at ogsaa Stationen ved Randers i en nær Fremtid blev Genstand for en Forandring i lignende Retning baade med Hensyn til dens Plads og dens Størrelse, saa at den kan komme til at svare til den Trafik, der er knyttet til den. Her maa jeg maaske tillade mig at oplyse, at den samlede Middelindtægt af Person- og Godstrafikken udgjorde i 1889—90 333,799 Kr. I det sidste Aar, for hvilket der foreligger Beretning, er den steget til 465,726 Kr., altsaa en Stigning af 131,927 Kr., hvilket vil sige en Stigning af ca. 39½ pCt. Dette viser altsaa en tiltagende Trafik derovre, som nødvendiggør gode og hensigtsmæssige Stationsforhold. I 1889—90 var Randers den sjette største i Rækken af de ca. 300 Stationer i Landet med Hensyn til de Indtægter, den bragte Statsbanedriften; i de senere Aar har den svunget sig op til at blive den femte i Rækken. Man vil altsaa se, at der ikke alene er en virkelig, reel Fremgang, men ogsaa en forholdsvis Fremgang; idet den fra at være Nr. 6 nu er rykket op til at blive Nr. 5 i Rækken. Saa er der en anden Omstændighed, som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa, og det er den, at de indskrænkede Stationsforhold derovre foruden at medføre Gene for Trafikken ogsaa medfører Fare for Sammenstød. Jeg skal saaledes minde om, at der i Sommer fandt en Ulykke Sted derovre, som heldigvis ikke medførte noget Tab af Menneskeliv, men som let kunde have ført til, at mange Mennesker havde mistet Liv og Førlighed. Det var et Lokomotiv, der tørnede mod et indgaaende Tog, hvorved der blev gjort stor Skade paa Materiellet. Der kan jo være forskellige Aarsager til en saadan Ulykke, og der er ogsaa nævnt flere, men der er dog een Omstændighed, jeg vil pege paa, og det er, at man har udvidet Lokomotivhuset derovre — ganske vist paa en meget